

opíratí o toto exekuční zástavní právo. Nezáleží na tom, že toto exekuční zástavní právo v čase návrhu na vnucenou dražbu nebylo ještě vymazáno, zánik nastal se všemi účinky a mimo to vymáhající věřitel jest též, jako při návrhu na exekuci vnuceným zřízením práva zástavního, věřitel, který se vyrovnacího řízení zúčastnil a pro vyrovnání Josefa G-a hlasoval. Poněvadž tedy napadené usnesení neprávem povolilo exekuci vnucenou dražbou nemovitosti vzhledem k zaniklému exekučnímu zástavnímu právu nad to proti vlastníku nemovitosti odlišnému od dlužníka exekučního titulu, bylo usnesení to podle návrhu stěžovatelova změnití a návrh zamítnouti. (Rozh. n. s. čís. 5855, 6187, 7734, 7735.)

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle §§ 3 a 55 ex. ř. povoluje soud exekuci k návrhu strany oprávněné k nároku (vymáhajícího věřitele) a nesmí podle těchto ustanovení konati šetření o správnosti exekučního titulu. Rekursní soud přezkoumává rozhodnutí prvního soudu jen na tom základě, jež měl po ruce první soud. Tvrdil-li tudíž povinný v rekursu k jeho dolíčení, že exekuce neměla býti proti němu povolena, ježto exekuční zástavní právo, jehož nabyl vymáhající věřitel pro svou pohledávku na nemovitostech Josefa G-a, které přešly koupí na něho, zaniklo podle § 12 vyrov. řádu, šlo vesměs, přihlížejíc k obsahu návrhu vymáhajícího věřitele pro povolující soud jediné rozhodnému, o nepřipustné novoty. K těmto nebylo však lze přihlížeti v rekursním řízení a učinil-li tak rekursní soud přes to, pochybil po stránce právní.

Čís. 10848.

Manžel jest oprávněn uzavíratí vlastním jménem pachtovní a nájemní smlouvy o manželčiny nemovitostech, pokud se tyto smlouvy obmezují na dobu manželovy správy, vybíratí pachtovné a zažalovati je vlastním jménem.

(Rozh. ze dne 3. června 1931, Rv II 40/30.)

Žalobce Arnošt Z. uzavřel se žalovanou nájemní a pachtovní smlouvu o hostinských místnostech v domě, jež náležel spoluvlastnický žalobci a jeho manželce Žofii Z-ové, jež byla též majitelkou hostinské koncese. Proti žalobě Arnošta Z-a o zaplacení nájemného vznesla žalovaná mimo jiné námitku nedostatku žalobcova aktivního oprávnění ke sporu, již opodstatňovala takto: Předmětem smlouvy jest v první řadě pacht hostinské koncese a místnosti k tomu patřící jsou jen nutnou součástí pachtovní smlouvy ohledně koncese. Místnosti hostinské nebyly proto vůbec pronajaty, nýbrž s hostinskou koncesí spolupachtovány (§ 1091 obč. zák.). Oprávněnou z koncese jest Žofie Z-ová, která jako majitelka koncese jest aktivně oprávněna k žalobě. Avšak, i kdyby vedle smlouvy

pachtovní ohledně koncese byla uzavřena smlouva nájemní ohledně hostinských místností, byli by k žalobě oprávněni jen žalobce a Žofie Z-ová společně. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: V souzené rozepři žaluje Arnošt Z. osobně žalovanou stranu o zaplacení nájemného za poslední čtvrtletí roku 1928. Nesporně patří sporný dům žalobci a jeho manželce Žofii Z-ové stejným dílem. Hostinská koncese na tomto domě patří jen Žofii Z-ové. Sporná nájemní (pachtovní) smlouva ze dne 30. září 1927 byla uzavřena jen žalující stranou vlastním jménem. V takovém případě je žalobce oprávněn, nejen vlastním jménem vybírat pachtovné, nýbrž i toto pachtovné vlastním jménem zažalovati. Podle § 1238 obč. zák. má manžel zákonné právo na správu volného jmění manželčina. Toto právo opírá se o zákon, nikoli o právní jednání. Manželovo právo správy může trvati i bez vůle a bez vědomí manželky. Jakým způsobem má manžel volné jmění manželčino spravovati, není zákonem předepsáno. Avšak z předpisů zákona, podle nichž manžel ručí jen za neztenčené zachování kmenového jmění, nikoliv i za jeho výnos, že není povinen vyúčtovati náklady správy, že není povinen vydati docílené užitky, vysvítá, že v mezích správy jest manžel oprávněn správu vésti i vlastním jménem, i jménem manželčiny. Je proto manžel oprávněn provésti veškerá opatření (spojená s takovou správou) i vlastním jménem. K takovým opatřením patří zejména disposiční právo manželovo o užitcích volného jmění manželčina. Manžel jest oprávněn užitky pobírat, vlastním jménem je zciziti a zažalovati. Ohledně nemovitostí manželčiny jest manžel oprávněn pachtovní a nájemní smlouvy vlastním jménem uzavírat, pokud se tyto smlouvy obmezují na dobu manželovy správy (srovnej Ehrenzweig, Soustava II./2 str. 169 u poznámky 28, Mayr-Harting: Rodinné právo str. 36, Gl. Unger: N. Ř. čís. 3761 a 6677 a zejména obšírně Planck: Rodinné právo k § 1380 něm. obč. zák.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Jako nesprávné právní posouzení (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) uvádí dovolatelka, že nelze přihlížeti k důvodům odvolacího rozsudku, pokud se opírají o skutkový předpoklad, že Žofie Z-ová jest manželkou žalobcovou a dále tvrdí, že i, kdyby šlo o manželku, bylo by třeba zvláštní plné moci podle § 1008 obč. zák. Ve směru posléze zmíněném poukazuje odvolací soud ke správným a výstižným důvodům odvolacího soudu, které nebyly vývody dovolacími vyvráceny.

Čís. 10849.

Bez souhlasu dlužníka i věřitele smí třetí osoba platiti, ručí-li za dluh buď osobně nebo částmi svého jmění (§ 1358 obč. zák.), v případě § 462 obč. zák., v případech § 26 zák. o pojišť. smlouvě, § 17 odpůr. řádu a